

O Gud

O Gud

Var är Du

Jag söker Dig där mitt sinne når

Men akt jag kan ej se Din gloria

Din värme har försvunnit ur mig

Och kvar är endast fördärvets isiga kyla

Vart jag än tittar kan jag ej se Ditt ljus

Jag ser enbart tomhetens mörker

Där Du en gång hade Din tron

Jag går på de tusen milens väg sökande efter Dig

Men akt ser jag enbart livlöst fält

Kallt och dött sedan Du övergav mig

Skönheten som en gång gav Din värld färg och liv

Har försvunnit in i logikens isiga Arktis

Och jag finkammar världen för det minsta lilla kvarlevande

Av Din skönhet

Men akt besvikelsens bitterhet blir min fångst

Har Du övergivit mig

Lämnat mig ensam i denna värld som en gång var Din kronjuvel

Men nu är enbart en prick i den svarta rymden

Ensam och övergiven likt mig

Jag vrålar till Dig fördärvets skrik

Men den hjärtlösa tystnaden blir svaret på min själsliga smärta

O Gud

Vad har jag gjort för att få Din kalla hand

Hjälp det stakars människa jag är

Simpel och klent och under nåd av naturkrafternas makt

Jag vill bli en del av Din oändlighet

Jag vill se universella skapelsen genom Dina ögon

Jag vill känna den kosmiska energin genom Din ande

Jag vill höra vattenringarnas musik genom Dina öron

Jag vill bli upplyst av Din ljus av kunskapens förträfflighet

Men akt Du förnekar mig Din gudomlighet

Och lämnat mig i den själsliga tomhetens mörker

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Filip Zetterlund med Poeter.se id #95428 innehar upphovsrätten